

[Alfred Jørgensen.]

tale om, at vi i skolen udskiller de svagest begavede elever og giver dem en undervisning i særklasser, i hjælpeklasser; det gør man ikke alene for at hjælpe de elever, der bliver tilbage, og som har normale muligheder for at få udbytte af skoleundervisningen, men netop af hensyn til disse elever, som trænger til særlig hjælp. Jeg vil nok indrømme, at det er et spørgsmål, hvor den grænse ligger i intelligensskalaen, hvorunder det er forsvarligt og rigtigt at inddele eleverne efter deres evner og begavelse, og hvor det ikke er rigtigt at dele dem efter dette princip.

Jeg tror ikke generelt på enhedsskolen. For mindre skoler på landet er det en naturlig skoleform, men hvis man vil gennemtvinge en reformering af købstadsskolen i retning af enhedsskolen, giver det en ringere skoleordning end den, vi har. Jeg vil dog gerne gøre den indrømmelse, at forslaget gennem udvalgsbehandlingen har gennemgået væsentlige ændringer bort fra den rene enhedsskoles princip og derfor efter min mening er blevet væsentligt forbedret. Jeg kan derfor gå med til de af flertallet tiltrådte ændringsforslag, medens jeg må tage forbehold med hensyn til min stilling ved den endelige afstemning ved tredje behandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker ordførerne for de 5 partier, der har givet tilslutning til lovforslagene, og jeg takker udvalget for det meget grundige, omhyggelige og saglige arbejde, udvalget har udført.

Det kan med sandhed siges, at disse skolelove ikke er et hastværksarbejde. Gennem år har spørgsmålet om skolens struktur været gennemdrøftet i skolekredse, i udvalg og i offentligheden, og mange forskellige forslag har foreligget. Lovforslagene, som vi i vinter har arbejdet med og drøftet i tinget, bygger jo i væsentlig grad på de forslag, som min forgænger i embedet, den nuværende højtærede socialminister hr. Bomholt, fremsatte i 1956. Under sagens behandling i udvalget i dette folketingsår er der fra de partiers side, som støtter forslagene, vist en meget positiv indstilling og en redelig vilje til at opnå et saglig

forsvarligt resultat, som der er grund til at anerkende, og som jeg takker for.

Forhandlingerne i udvalget har været båret af et fælles ønske om at give alle børn i skolen, i by og på land, de lyse hoveder såvel som de mere tunge og måske senere udviklede børn, bedre muligheder for at få større udbytte af undervisningen i den tid, de går i skole. Men når et resultat skal opnås gennem forhandling mellem flere partier — og det er nødvendigt i et demokratisk land med en partisammensætning, som vi har her i Danmark — kan ingen naturligvis helt få, hvad han ønsker, og det er vel heller ikke blevet tilfældet her. Der er i denne sag ingen sejrherre og ingen besejrede, men der er nået et resultat, som jeg mener er fuldt forsvarligt, og som jeg føler mig aldeles sikker på vil blive til gavn for den danske skole både i by og på land.

Skoleforslagene, som de foreligger nu, vil ikke betyde en revolution i dansk skoleliv, men lovforslagene er mere rummelige og giver et friere grundlag for arbejdet i skolen, end den nuværende ordning gør muligt. De nye skolelove vil også være mere menneskelige over for børnene og give skolen indtil det 14. år en mere harmonisk og selvstændig karakter. Med det grundlag, som nu er tilvejebragt, vil mellemskoleprøven bortfalde og mellem-skoleeksamen forsvinde, men undervisningsmæssigt vil børnene, både de, der skal læse videre i eksamensskolen, og de, der vil søge fortsat undervisning efter det 14. år i skoler af mere praktisk betonet karakter, ingenlunde få ringere muligheder for at få deres evner udviklet. Tværtimod vil de alle i højere grad blive i stand til at få en undervisning, der kan imødekomme deres interesser, både når det gælder den boglige uddannelse og den mere praktisk betonedede uddannelse.

Ved opbygningen af det 8. og 9. skoleår efter de retningslinjer, der er fastlagt, vil der være givet et perspektiv for en undervisning, som vil kunne få stor betydning for de børn, som ikke egner sig for eksamenslæsning, men som alligevel har god brug for videre uddannelse efter deres 14. år. Hvad der her er bygget op af undervisning efter det 14. år, giver samtidig et perspektiv